

BILTEN RG35

Bilten radne grupe za Poglavlje 35
Nacionalnog konventa o Evropskoj uniji

NACIONALNI KONVENT

Nacionalni konvent o Evropskoj uniji predstavlja stalno telo u okviru kojeg se vodi tematski strukturirana debata predstavnika državne administracije, političkih partija, nevladinih organizacija, stručnjaka, privrede, sindikata i profesionalnih organizacija, o pristupanju Srbije Evropskoj uniji.

RADNA GRUPA 35

Cilj Radne grupa za pregovaračko poglavlje 35 jeste da pomogne proces normalizacije odnosa i unapredi život građana Srbije i Kosova kroz zastupanje predloga praktičnih politika, konkretnih rešenja za implementaciju Briselskog sporazuma i kroz promociju vrednosti Evropske unije.

Radna grupa je otvorena za sve organizacije civilnog društva, profesionalna i akademska udruženja i pojedince-eksperte koji se bave ovom temom.

KOSOVSKO REŠENJE - IZMEĐU JAVNOG MNJENJA I SUOČAVANJA SA ZLOČINIMA

Naim Leo Beširi, izvršni direktor
e-mail: naim-leo.besiri@iea.rs

Od demokratskih promena, svi vlastodršci izgubili su vlast, na ovaj ili onaj način, na pitanju Kosova. Premijer Đinđić je ubijen zbog reformskih ideja, ali prvenstveno zbog saradnje sa sudom u Hagu koji je optužio za najteže zločine vrh politike, policije i vojske naše zemlje. Koštunica se potpuno izgubio posle jednostranog proglašenja nezavisnosti Kosova 2008. i otišao je u istoriju kao neko ko se pominje da bi mogao da bude deo ešalona odgovornih za podstrekivanje ubistva prvog demokratski izabranog premijera. DSS više nije bio u prilici da učestvuje u vlasti i sveo se na par procenata podrške i na taj način je politika 'više od autonomije, manje od nezavisnosti' propala. Boris Tadić je, skrativši mandat, bio kažnjen na izborima, pre svega dela svojih birača zato što nije bio odlučniji u sprovođenju teških reformi, od sudstva do rešavanja pitanja Kosova. Istini na volju, DS i Boris Tadić su započeli dijalog sa Prištinom, usvojili dobar deo tehničkih dogovora na koje se današnji pregovori oslanjaju i bez kojih ne bismo imali politički dijalog. Međutim, neodlučnost Borisa Tadića, po pitanju toga šta

činiti sa 15% građana koji ga ne priznaju za predsednika, vodila je njegovom sunovratu, a istovremeno cepanju DS-a na desno i levo krilo političkog spektra i ostalih derivata. Predsednik Vučić je svestan političke težine pitanja Kosova i po rečima mnogih, gotovo na nedeljnom nivou prati stanje javnog mnjenja koje može imati ključnu ulogu u sprečavanju potencijalnog političkog rešenja. Istovremeno, predsednik Vučić izbegava svako pitanje koji se odnosi na zločine vojske i policije na Kosovu.

Zajedničko svim vlastima je da su ignorisali horore kroz koje prolaze porodice više od trinaest hiljada naših sugrađana koji su ubijeni zbog nacionalističke politike ili činjenice da su pripadnici i pripadnice drugog naroda. Sa tom istinom nas nije suočila ni jedna post-demokratska vlast već su se trudili da sakriju, zataškaju, ospore presude ili opstruišu istrage. Do danas, nismo se suočili sa pitanjem zbog čega smo se našli u poziciji da pregovoramo o delu sopstvene teritorije i da sa delom građana razgovaramo kao sa stranom u sukobu. Posledice takve politike danas živimo.

Sa druge strane, dok čekamo rezultate istraživanja javnog mnjenja o Kosovu koje Institut za evropske poslove sprovodi već petu godinu zaredom, ostaje nam da uradimo uporedni pregled stavova građana od 2016. do 2020. godine.

Na pitanje da li smatrate da je Kosovo izgubljeno, u poslednje tri godine, ispitanici reprezentativnog uzorka od preko 1200 punoletnih građana Srbije dosta su podeljeni u stavovima. U oba slučaja, potvrdno i odrično se izjašnjavanju u preko 40% slučajeva, dok se nešto više od 10% ispitanika izjašnjava da ne zna da odgovori na pitanje. Ovakvi rezultati odgovora mogu sugerisati duboku podeljenost u društvu, ali i nedostatak vizije političkih elita i oskudne komunikacije sa građanima.

Tri godine zaredom, ispitanici natpolovičnom većinom veruju da Vlada Ane Brnabić neće priznati nezavisnost Kosova, dok se skoro trećina ispitanika izjašnjava pozitivno. Međutim, zanimljivo je da odgovor na ovo pitanje, gotovo svake godine nema 20% ispitanika. Istovremeno, ogromna većina ispitanika ne bi podržala nezavisnost Kosova iako bi to značilo da bi Srbija brže postala članica Evropske unije. Iako je oko 80% ispitanika takvog stava, procenat onih koji ne znaju da odgovore na pitanje porastao je sa šest na deset odsto u samo četiri godine.

Većina ispitanika, skoro 50%, u poslednje tri godine stava je da nije ostvarivo da Srbija opet ima punu kontrolu i suverenitet na Kosovu. Nešto manje od 40% ispitanika smatra suprotno dok oko 15% ispitanika ne zna odgovor na pitanje. Ovi rezultati su razumljivi kada se uzme u obzir da ogromna većina ispitanika ne zna šta je plan Vlade o Kosovu. Istovremeno, većina bi na referendumu glasala protiv priznavanja nezavisnosti Kosova.

Predstavljeni podaci govore nam bar tri stvari. Prvo, protok informacija o pregovorima o Kosovu je mali i navodni unutrašnji dijalog o Kosovu nije doprineo cilju zbog kojeg je godinu dana organizovan. Građani ne znaju plan vlade, predsednika ni kako će budućnost odnosa izgledati niti čemu se stremi. Drugo, vlada kofuzija u javnom mnjenju. Istovremeno, polovina ispitanika veruje da je Kosovo izgubljeno, ne veruju da Srbija ikada može imati punu kontrolu i suverenost, ali se protive nezavisnosti i na referendumu bi glasali protiv. Povrh toga, nepoznato im je šta se podrazumeva pod

razgraničenjem i protive mu se. I treće, nema dijaloga o važnom političkom pitanju. Preko 90% ispitanika, u jednom od istraživanja, odgovorilo je da nije učestvovalo u unutrašnjem dijalogu. Građani uglavnom informacije o Kosovu dobijaju iz medija, a oprečne izjave političara ih zbunjuju. Jedina konstanta u odgovorima je ujedno i dominantan politički narativ da Kosovo nije nezavisno i da neće biti, dok pomena o zločinima koji su prethodili pregovorima nema ni reči.

Kada govorimo o obimu zločina na Kosovu malo je zločina koji nisu sudski utvrđeni. Relevantni podaci, koje niko nije osporio, dolaze iz Fonda za humanitarno pravo koji je na osnovu 31.600 dokumenata nedvosmisleno utvrdio smrt ili nestanak 13.535 osoba tokom rata na Kosovu u periodu od januara 1998. do decembra 2000. Na osnovu podataka iz Kosovske knjige pamćenja, Albanci čine 10.812, Srbi 2.197, a Romi, Bošnjaci, Crnogorci i drugi nealbanci 526 žrtava. Više od 1600 lica se još uvek vode kao nestali.

Presudom suda u Hagu nedvosmisleno je utvrđena politička, vojna i policijska odgovornost najvišeg ranga za udruženi zločinački poduhvat tokom kojeg su nasilno proterivane stotine hiljada albanskih civila 1999. čiji je cilj bila „promena etničke ravnoteže radi zadržavanja srpske kontrole“. Nikola Šainović, Nebojša Pavković, Vladimir Lazarević i Sreten Lukić osuđeni su na ukupno 74 godina zatvora za prisilno premeštanje, deportacije, ubistva i progon albanskog stanovništva s Kosova.

Istovremeno, veliki broj Srba i nealbanskih žrtava ubijeni su ili se vode kao nestali i njihove porodice i dalje tragaju za istinom. Osnivanjem specijalnog suda za zločine OVK, ostaje da se vidi da li će politička zrelost kosovskih Albanaca i nezavisnost sudova uspeti da udovolje zahtevima porodica žrtava za pravdom. Pozitivan korak je napravljen da se na Kosovu obeležava dan nestalih, ne naglašavajući etničku pripadnost. Taj potez je simboličan i bez pravde za porodice, ne znači mnogo.

Poznata nam je istorija političkih lidera koji su ušli u koštac sa rešavanjem pitanja Kosova. Poznati su nam rezultati istraživanja javnog mnjenja. Međutim, vrlo malo je informacija u medijima i javnom diskursu o tome šta se događalo na Kosovu i ostatku Srbije od 1998. do kraja 2000. godine. Kada nema dovoljno informacija,

teško da može doći do suočavanja sa činjenicama što je preduslov pomirenju. Bez pomirenja, teško da bilo koji politički dogovor između Beograda i Prištine može da bude dugoročan, suštinski i da istinski vodi obnavljanju poverenja između naroda koji su do juče bili u sukobu.

Ko će građanima objasniti kakva je to masovna grobnica na policijskom poligonu u Batajnici i kako su se tu našla tela 744 Albanaca sa Kosova izvučenih iz primarnih grobnica i jedne hladnjače iz Tekije? Da li će neka politička elita razgovarati o ubistvima, paljenju kuća, silovanjima i proterivanjima Albanaca u Kosovskoj Mitrovici, Vučitrnu, Padalištu, Srbici, Ćirez, Izbici, Dečanima, Đakovici, Peći, Orahovcu, Suvoj Reci, Račku, Prištini i drugim mestima?

Čini se da se predsednik Aleksandar Vučić, kao ni njegovi prethodnici, žrtvama neće baviti. Politička odgovornost ove vlasti i narednih je da otvori pitanje odgovornosti države i njenih organa za zločine počinjene na Kosovu. Za sada deluje da za taj poduhvat nema političke hrabrosti. Na direktno pitanje koje sam predsedniku Vučiću postavio na sednici Nacionalnog konventa 10. juna prošle godine, nisam dobio odgovor. Pitanje sam postavio i pismenim putem 18. jula 2019: „Da li Vlada, vladajuća većina ili vi, kao predsednik, imate nameru da u budućnosti razgovarate o uzrocima koji su nas doveli u situaciju da danas govorimo o Kosovu imjući u vidu da je od 1998. do 2000. godine preko 10.000 naših sugrađana izgubilo život na Kosovu uključujući i 744 tela koja su iskopana 15 kilometara od ove sale u Batajnici i da li mislite da bi razgovor o tim, vrlo teškim, temama moglo da doprinese miru, pomirenju i trajnom

rešenju odnosa između Beograda i Prištine?“, još uvek nema odgovora.

Deo odgovornosti za ćutanje o zločinima snosi i opozicija. Izuzev LDP-a i LSV-a, gotovo nijedna politička stranka u opoziciji ne postavlja suštinska pitanja o uzrocima kosovskog problema. U razgovoru koji sam imao sa visokim predstavnicima političkih partija u opoziciji dobijao bih isti odgovor: ukoliko Vučić krene u rešavanje pitanja Kosova, organizujemo proteste. Kosovo je najlakša tema opoziciji da dobije koji glas i najteža za vlast. Međutim, politička odgovornost i zrelost bi morala da dođe i od opozicionih lidera jer je pitanje rešavanja odnosa Beograda i Prištine međugeneracijsko i nadilazi političke razmirice i ideologije. Za sada mi deluje da se od Đilasa, Obradovića, Jeremića i Miloša Jovanovića ne može očekivati da budu korektiv i podrška vlasti u rešavanju kosovskog pitanja.

Koja je motivacija predsednika Vučića da se bavi pitanjem Kosova? Da li uopšte postoji i da li imamo evropsku perspektivu ukoliko ostanemo u zamrznutom konfliktu bez suočavanja sa zločinima koji su vršeni zarad nacionalističke ideologije? Ukoliko ne može politički benefitirati od rešenja i nema nameru da sprovede obećanje o uspostavljanju pravno-obavezujućeg dogovora sa Prištinom, čemu merenje stavova javnog mnjenja i pripremanje političkih elita na razgraničenje? Jedno je jasno, šta god dogovorili, to ne može biti održivo bez razgovora, suočavanja sa zločinima i pomirenja sa Albancima.

PRAVO NA IMOVINU – RAD AGENCIJA ZA IMOVINSKA PITANJA NA KOSOVU

Verka Jovanović, istraživačica
e-mail: verkajovanovic@gmail.com

Građanima raseljenim usled sukoba brojne međunarodne konvencije garantuju pravo na povratak u domove i povraćaj nepokretne imovine. Isto to garantuje i važeći pravni okvir na Kosovu. Posle konflikta iz 1998. i 1999. godine, imovinska pitanja na Kosovu zadobila su veliki značaj, posebno kada se radi o stvaranju uslova za povratak raseljenih lica kojima je imovina nelegalno oduzeta, ili su je izgubili usled diskriminacionih zakona i propisa.

Kako bismo se što bolje upoznali sa procesima ostvarivanja ili neostvarivanja imovinskih prava raseljenih lica sa Kosova, važno je da se upoznamo sa radom javnih institucija, odnosno „agencija“ koje su imale mandat da se bave ovim pitanjem.

Direkcija za stambena i imovinska pitanja (DSIP)

Misija Ujedinjenih nacija na Kosovu (UNMIK) je Uredbom 1999/23 osnovala **Direkciju za stambena i imovinska pitanja (DSIP)** i **Komisiju za stambene i imovinske zahteve (KSIZ)** radi regulisanja stambenih imovinskih pitanja na Kosovu. DSIP je imala mandat da rešava sporove u vezi sa stambenom imovinom, ali ne i sporove vezane za komercijalnu ili poljoprivrednu imovinu. Takođe, DSIP je bila ovlašćena i da napuštenu stambenu imovinu stavi pod svoju upravu.

U svom planu iz 2003. godine (*The Way Forward, Prospectus 2004 & 2005, HPD*), DSIP je naglasila da će posebnu pažnju posvetiti zahtevima koji čekaju na novčanu kompenzaciju.

Prema Statistici DSIP iz 2005. godine, ova agencija je primila ukupno 29.154 zahteva, od kojih je 29.027 rešeno do te godine, a 22.263 je do tada izvršeno.

Zatvaranje DSIP poklopilo se sa otvaranjem nove agencije za imovinska pitanja 2006. godine, nazvane Kosovska agencija za imovinu.

Kosovska agencija za imovinu (KAI)

Kosovska agencija za imovinu (KAI) osnovana je 2006. godine, sa nadležnošću za rešavanje imovinskih zahteva u vezi sa privatnom nepokretnom imovinom, uključujući i poljoprivrednu i komercijalnu imovinu. KAI je imala mandat da prihvata imovinske zahteve koji su nastali kao rezultat oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999. godine, da donosi odluke o ovim zahtevima i da te odluke sprovodi. Takođe, njoj su poverena i prava, dužnosti, imovina i obaveze koje je imala DSIP.

Prijem zahteva od strane KAI počeo je 5. aprila 2006. i završio 3. decembra 2007. i na kraju celokupnog perioda prijema, broj registrovanih zahteva je iznosio 42.749.

KAI je 2016. godine završila svoj mandat, ističući u svom izveštaju da je „uspešno završen proces odlučivanja za svih 42,114 zahteva u okviru mandata KAI“, te da je ona tokom poslednje godine bila skoncentrisana i angažovana na sprovođenju ovih odluka. Kada je KAI prestala da postoji 2016. godine, formirana je Kosovska agencija za upoređivanje i verifikaciju imovine (KAUVI).

Kosovska agencija za upoređivanje i verifikaciju imovine (KAUVI)

Kako se navodi u izveštaju KAI iz 2016. godine, Kosovska agencija za upoređivanje i verifikaciju imovine (KAUVI) je nezavisna agencija, čiji je mandat da prima, upoređuje i odlučuje o razlikama i neslaganjima između originalnih katastarskih dokumenata od pre juna 1999, koje su srpske vlasti odnele sa Kosova i trenutne katastarske dokumentacije na Kosovu, uključujući privatnu imovinu, privatnu komercijalnu imovinu i privatnu imovinu verskih zajednica.

KAUVI je nasledila mandat od KAI, kao i njen budžet, ugovorne obaveze i fizičku imovinu. Takođe, njen nasledeni mandat uključuje i izvršne nadležnosti sprovođenja odluka KAI i DSIP-a.

Upravljanje imovinom, program dobrovoljnog davanja pod zakup i aktivnosti iseljenja

Gorepomenute agencije imale su nadležnost da sprovode svoje pravosnažne odluke po zahtevima. Mere sprovođenja

uključivale su stavljanje imovine pod upravu agencije, a ukoliko se proceni da je moguće, i u program davanja pod zakup, pri čemu je novac od zakupa uplaćivan nosiocu imovinskog prava, zatim, agencije su imale mandat da sprovode iseljenja nezakonitih uzurpatora, kao i oduzimanje i rušenje nezakonitih građevina.

Među najvećim problemima sa kojima su se ove agencije suočavale jesu ponovljene nelegalne uzurpacije imovine i nedostatak finansijskih sredstava za sprovođenje programa kompenzacija. Ipak, to su samo neki od brojnih problema koji su se javljali godinama nakon sukoba na Kosovu, pa sve do danas, i značajno uticali na nemogućnost ostvarivanja imovinskih prava raseljenih lica.

Kako navodi KAUVI u svojim izveštajima, u mnogim slučajevima se isto lice/porodica koja je iseljena sa imovine ubrzo ponovo useljava u imovinu, a u velikom broju slučajeva broj ponovnih uzurpacija i iseljenja prelazio je broj od deset po osobi na istoj imovini.

Takođe, 143 odluke o kompenzaciji, koje su bile izdate u skladu sa UNMIK-ovom uredbom iz 2000. godine od strane DISP-a i KSIZ-a još uvek nisu sprovedene iako je Ustavni sud Kosova do 2018. godine izdao tri presude, došavši do zaključka da je nesprovođenje odluka KSIZ-a u vezi sa kompenzacijom u suprotnosti sa principima za sprovođenje zakona i predstavlja kršenje osnovnih ljudskih prava koja su garantovana Ustavom. (KAUVI, 2018)

Crno beli svet: KOSTT član ENTSO-E – dobra ili loša vest?

Koordinator RG NKEU za Poglavlje 35, Dragiša Mijačić, je napisao tekst povodom prijema Kosovskog operatera prenosnog sistema (KOSTT) u Evropsku mrežu operatera prenosnih sistema za električnu energiju (ENTSO-E) 20. aprila 2020. godine. Tekst je napisan u okviru inicijative Kosovske fondacija za otvoreno društvo – KFOS „Otvoreno o ...“.

“Kako bi postao član ENTSO-E, KOSTT je istupio iz regulatornog područja SMM koji su sačinjavale Srbija, Kosovo, Crna Gora i Severna Makedonija, a kojim je upravljala Elektromreža Srbije (EMS), i potpisao je sporazum sa Operatorom prenosnog sistema (OST) iz Albanije o formiranju novog regulatornog bloka Kosovo-Albanija. Sporazum o formiranju ovog bloka je potpisan 2. decembra 2019. godine. Ovim su se stekli uslovi za prijem KOSTT-a u ENTSO-E, što je i postignuto 20. aprila 2020. godine.

Formiranjem novog regulatornog bloka Kosovo-Albanija i prijemom u ENTSO-E KOSTT-u je takođe omogućena trgovina električnom energijom nezavisno od EMS-a. Članstvom KOSTT-a u ENTSO-E nije rešeno pitanje vlasništva nad elektroenergetskim postrojenjima i mrežom na Kosovu, koje je i dalje otvoreno. U zvaničnim dokumentima Sekretarijata ENTSO-E postoji preporuka Kosovu i Srbiji da ovo pitanje reše međunarodnom arbitražom. Ono takođe može biti predmet pregovora u okviru budućeg Sporazuma o sveobuhvatnoj normalizaciji Kosova i Srbije.

Ostaje da se vidi kako će prijem KOSTT-a u ENTSO-E uticati na primenu ostalih odredbi Sporazuma o energetici, naročito delova vezanih za funkcionisanje preduzeća ElektroSever, ali i upravljanje hidroelektranom „Gazivode“?

Tekst u celini je dostupan [OVDE](#).

Kratak predlog politike: Ka prikladnijem odgovoru na pandemiju COVID 19 na Kosovu

NVO Aktiv je objavio kratak predlog politike povodom odgovora Vlade Kosova na pandemiju COVID-19, kao i njenog odnosa prema nevećinskim zajednicama. Izveštaj nastoji da pruži kratak i opšti osvrt na glavne izazove sa kojima se suočava zajednica Srba na Kosovu tokom ove krize, te ponudi niz preporuka usmerenih ka rešavanju trenutne situacije. Dat je osvrt na jezik i komunikaciju, pristup informacijama na srpskom jeziku, institucionalnu saradnju i koordinaciju, kao in a kretanje između Srbije i Kosova.

Izveštaj je preveden na engleski i albanski jezik i možete ga naći na [LINKU](#).

Saopštenje za javnost povodom privođenja urednice portala KoSSev, Tatjane Lazarević

Organizacije civilnog društva sa Kosova potpisale su i objavile saopštenje za javnost povodom privođenja urednice portala KoSSev, Tatjane Lazarević.

“Najoštrije osuđujemo jučerašnje privođenje urednice portala KoSSev, Tatjane Lazarević od strane Policije Kosova zbog navodnog kršenja zabrane kretanja.

Sloboda medija je jedna od tekovina savremene civilizacije, a njen značaj se posebno ogleda danas, kada je u toku globalne krize izazvane pandemijom COVID-19 neophodno da dobijemo tačne i pravovremene informacije. Otuda smatramo neprihvatljivim da javne institucije, uključujući Policiju Kosova, utiču na sprečavanje novinara za obavljanje svojih aktivnosti na izveštavanju o pandemiji.

Podsećamo da se po odluci Vlade Kosova zabrana kretanja ne odnosi na novinare koji izveštavaju sa terena o situaciji usled širenja koronavirusa.

Pozivamo policijski Inspektorat da što pre utvrdi da li su u ovom slučaju pripadnici Policije Kosova prekršili svoja ovlašćenja, a od tužilaštva zahtevamo da odustane od krivičnog gonjenja Tatjane Lazarević.

Takođe pozivamo Vladu Kosova da insistira na pravilnom sprovođenju svojih odluka, a od međunarodnih institucija i organizacija očekujemo da osude ovaj postupak Policije Kosova.“

Saopštenje potpisali:

Nova društvena inicijativa – NSI
Institut za teritorijalni ekonomski razvoj – InTER
Portal Crno beli svet
Lokalna inicijativa LINK
Gračanica Online
Centar za zastupanje demokratske kulture – ACDC
Komunikacija za razvoj društva – CSD
Medija Centar Čaglavica
Centar za socijalne inicijative
Forum za razvoj i multietničku saradnju -FDMC
Alternativno udruženje

TV emisija SPORAZOOM: Kosovo sa zapadne strane

O tome kako se na aktuelnu krizu izvršne vlasti na Kosovu, a u vreme pandemije koronavirusa, gleda u centrima političke moći na zapadu razgovaralo se u novoj epizodi emisije Sporazoom. Analizirane su i mogućnosti za nastavak dijaloga Prištine i Beograda nakon ukidanja taksi na uvoz sirovina iz Srbije i iz Bosne i Hercegovine, i nakon što je Miroslav Lajčak preuzeo dužnost specijalnog predstavnika Evropske unije za zapadni Balkan.

Gosti emisije su, ekskluzivno, viši saradnik Saveta za politiku demokratizacije u Berlinu Bodo Veber, dopisnik Radio Televizije Srbije iz Brisela Dušan Gajić i profesor studija Jugoistočne Evrope na Univerzitetu u Gracu Fljorian Biber.

TV emisija „Sporazoom“ snima se u Severnoj Mitrovici u studiju Centra građanske energije koji je deo NVO Aktiv. Projekat je finansiran od strane Kosovske fondacije za otvoreno društvo (KFOS).

Emisija je dostupna [OVDE](#).

Saopštenje za javnost OCD sa Kosova povodom fizičkog napada na Nenada Milenkovića

Organizacije civilnog društva sa Kosova su objavile saopštenje za javnost povodom fizičkog napada na vlasnika kompanije Puls inženjering i RTV Puls Nenada Milenkovića, koji se dogodio 27. aprila 2020. godine ispred sedišta Privremenog organa opštine Kosovska Mitrovica.

Saopštenje je dostupno na srpskom, engleskom i albanskom jeziku [OVDE](#).

U Biltenu Radne grupe NKEU za Poglavlje 35 se iznose stavovi o pregovorima između Beograda i Prištine, prednostima i posledicama ponuđenih rešenja na stanje demokratije i društva u Srbiji, položaj i zaštitu etničkih zajednica na Kosovu, regionalnu stabilnost i pomirenje, Evropske integracije Srbije i druge važne teme od interesa za razvoj našeg društva. U biltenu se objavljuju tekstovi i stavovi članica Radne grupe, ali se daje mogućnost i drugim društvenim i političkim akterima da iznesu svoje stavove po pitanjima od značaja za Poglavlje 35. Bilten izlazi više puta mesečno, distribuira se putem elektronske pošte, i može da se preuzme sa internet stranice Nacionalnog konventa o Evropskoj uniji, kao i sa stranice Instituta za teritorijalni ekonomski razvoj (InTER) koji koordinira radom Radne grupe za Poglavlje 35 i uređuje sadržaj biltena.

BILTEN RADNE GRUPE NACIONALNOG KONVENTA O EVROPSKOJ UNIJI ZA POGLAVLJE 35

Broj 31 (april 2020.)

poglavlje35@regionalnirazvoj.org

www.eukonvent.org

www.regionalnirazvoj.org

Mišljenja i stavovi izraženi u ovom Biltenu predstavljaju stavove autora i ne odražavaju neophodno zvanične stavove Fondacije za otvoreno društvo, Srbija, Nacionalnog konventa o Evropskoj uniji, ni InTER-a.

FONDACIJA ZA OTVORENO DRUŠTVO, SRBIJA

